

Mijn 'grande sortie' van 2018 (deel 6)

Nu ben ik in Zaragoza. In een cervezeria die de Levante heet.

Omdat ik gisteren besloten heb om van stad tot stad te reizen was het eerste vóór Madrid dat ik tegenkwam Zaragoza. Het is een zwaar industriële stad die niet zo bekend is om historisch erfgoed. Ten onrechte. Dus ik ga hier wel enkele dagen blijven. Logeren doe ik in de camping municipale. Dus de gemeentelijke camping. Een rijke stad kan goed voor zijn instellingen zorgen en ik merk dat aan het personeel hier. Ze maken deel uit van het 'ayuntamiento' en dus moet er niet gekeken worden op een Euro als het op personeel aankomt. Tenminste niet op het eerste zicht, administratief personeel, barpersoneel, onderhoudspersoneel... Bij de camping hoort een zwembad dat druk bezocht wordt door niet kampeerders, dat is één. En er is ook een administratief gedeelte van de 'ayuntamiento' dat hier zijn stek heeft. Dat is twee. Feitelijk is die camping een nevenproduct van die twee en dus profiteert die van de gemeentelijke inbreng en wordt alles min of meer goed onderhouden omdat de gemeente nu eenmaal personeel heeft om daarvoor te zorgen. Het internet is uitstekend en ik kan zonder problemen het stopcontact in de bar gebruiken. Ideaal voor mij.

Maar de eerste nacht slaap ik meestal slecht op een nieuwe plaats en ik ben nu doodmoe. Gisteren aangekomen en buiten de was doen en daarna eigenlijk niets gedaan dan op internet gaan en mijn voorbereiding doen voor de volgende dagen. Eerst zal ik Madrid aan doen en daarna Valdepeñas, denk ik als er niets anders door mijn kop gaat. Algemene richting zuid west en daarna denk ik eraan via de grens met Portugal weer noordwaarts te gaan, maar zover zijn we nog niet.

Na een slechte nacht ben ik met de bus de stad ingegaan naar het centrum en heb mijn eerste kerk/kathedraal bezocht samen met een wandtapijtenmuseum. Daarna heeft het slaapgebrek toegeslagen en nu om 1500 ben ik al terug richting camping met de bedoeling morgen nog een paar bezienswaardigheden te doen. Vandaag was dat in ieder geval al de moeite. Ik heb drie uur door de kathedraal en het museum gedwaald en ik ben helemaal op. Maar als ik deze nacht goed slaap dan haal ik dat morgen weer in.

Wat de kathedraal betreft, deze was een van de indrukwekkendste die ik ooit gezien heb. Niet zozeer wat betreft omvang maar wel de decoratie. Propvol met sculpturen, bas-reliëfs, monumentale schilderijen en het deed me plezier dat ik veel kan herkennen aan de hand van attributen. Een minpuntje is dat een, weliswaar vriendelijke, veiligheidsman mij zei dat ik hier niet mocht fotograferen. Ik heb toch enkele foto's en voor de rest zal ik me behelpen met wat ik op google/afbeeldingen vind om toer door dit monument bij te lichten.

Eerst de kathedraal zelf op de indrukwekkende plaza del pilar. Dat kerkplein is meer dan een kilometer lang.

Na de ingang was het eerste dat mij opviel een geweldig groot schilderij dat eigenlijk de toegang is tot de kapel van San Miguel. De patroonheilige van de stad. U ziet in het midden dat het een deur is. Het schilderij zelf is een bekend thema. De Ten Hemelopneming van Maria.

Ik ga niet alle kapellen opnoemen. Het zijn er zeventien, benevens nog gewelven met toegangspoorten, de sacristie en het koor. Dat laatste is iets typisch voor Spanje. Er is een duidelijke afscheiding tussen het koor en de rest van de kerk. Het is volledig afgesloten, terwijl dat bij ons gedeeltelijk open is. Het is ongelooflijk rijk versierd. Ter info, de foto's zijn niet allemaal van mij wegens die veiligheidsman. Anders had ik graag nog wat extra foto's genomen om de uitzonderlijke decoratie van het koor te laten zien. Niet alleen op ooghoogte maar ook op de bovenste gedeelten. Je kan er blijven naar kijken.

Wat herkennen van de attributen betreft hierbij twee voorbeelden. Je ziet het niet helemaal goed, maar de figuur hieronder is aan een boom vastgebonden en met enkele pijlen door het lichaam. Dat is dan uiteraard Sint Sebastiaan.

Er is ook een reusachtig retabel

Daarvan laat ik in het bijzonder het onderste gedeelte zien om een bekend figuur te tonen.

Kijkt U hieronder eens naar het linkse tafereel. Een man gebonden op een grill. Sint Laurentius dus. Die grill is zijn attribuut. Je kan hem dikwijls afgebeeld zien met een kleinere grill. Zoals boven kapel op het Veerleplein in Gent. **Wegens die grill is hij de patroonheilige van de koks.** En wat actueel is, momenteel is het de periode van de Perseïden. De kometenregen die rond de feestdag van Sint Laurentius (10 augustus) de hemel verlicht met lichtflitsen. Dat wordt hier in Spanje 'las lacrimas de Lorenzo' geheten. De tranen van Sint Laurens. Ik laat U raden waarom.

links ziet U Sint Laurentius op de grill

Als toemaatje was er een aanbouw met een museum van wandtapijten. De moeite waard. Enorm grote stukken vanuit Vlaanderen. Doornik, Arras (vroeger Atrecht geheten) en Brussel (vroeger

Broeckzeele geheten). Vlaanderen had daar zo een beetje een monopolie over. Toentertijd was Vlaanderen aan Spanje gelieerd en alzo kwam er veel kunst uit Vlaanderen naar Spanje over. Veel werd gekocht, en er werd ook het een en ander gestolen.

Na de kathedraal ging ik ergens een menu del dia nemen. Voorgerecht, hoofdgerecht, nagerecht, brood, water (dat ik weigerde), wijn (dat ik graag aanvaardde) voor een totaal van 12,50€. Dat is naar onze normen geen geld. Ik bestel graag onbekende dingen, maar ik moet toegeven dat dit meestal tegenvalt. Het hoofdgerecht waren 'salmonitas ...'. En ik dacht dat dit zalm zou zijn, maar het bleken gefrituurde visjes. Met graten en al. De camarero was behulpvaardig maar ook de grootste zenuwkont die ik ooit gehad heb. Constant van voor naar achter in de zaal en in de keuken lopend alhoewel ik de enige klant was. Nu eens stak hij alle menu's samen in een map, dan haalde hij die er weer uit om ze opnieuw te klasseren, daarna vouwde hij ze opnieuw samen en stak ze terug in de map en dan haalde hij er een paar uit om klaar te leggen voor de volgende cliënten, om ze prompt daarna weer in de map te steken, ... enzo verder. Het beterde er niet op toen er nog een stuk of tien klanten bij kwamen. Toen was ik aan het nagerecht toe en voor mijn appel met kaneel had ik enkel een mes en hij verontschuldigde zich en ging voor mij een 'tenedor' halen. Even later kwam hij terug met een stapel 'tenedores', legde die in een mandje en ging dan prompt naar nieuwe klanten en was mij op slag vergeten. Hij kwam vragen of ik een café wou hebben alhoewel ik het dessert nog niet had aangeraakt, maar ik repliceerde door om een 'tenedor' te vragen. 'Me disculpa' en hij bracht met die lang verbeide 'tenedor'. Omdat hij het al met al goed meende heb ik toch maar een 'propina' nagelaten.

De alom geprezen basiliek op hetzelfde plein vond ik maar niks. Veel te pompeus en slecht verlicht. Het leek meer op een koekendoos en ik bleef er niet lang. Het is veel later gebouwd dan La Seo (de kathedraal) en esthetisch valt het erbij in het niet. Tenminste wat de decoratie betreft.

Een basiliek is een eretitel voor een kerk, en heeft niet dezelfde theologische betekenis als een kathedraal. Een kathedraal is verbonden aan een bisdom terwijl een basiliek een titel is die wordt toegekend door het Vaticaan. In feite zijn er maar 4 (VIER) echte basilieken, waaronder de Sint-Pietersbasiliek in Rome, en al de rest is bijzaak. In België alleen al hebben we er 24. Dikwijls wordt die titel gegeven als steuntje in de rug voor een bedevaartsoord. Dat staat sjiek.

Dan is er ook nog het Aljeferia. Een Moorse vesting die tijdens de reconquista veroverd werd en de hoofdzetel werd voor de Reyes Catolicos alvorens ze de rest van Spanje veroverden en de Moren eruit wipten. Het zien waard, maar ik heb hier al genoeg over gebouwen geschreven en ik wil dit verslagje niet overladen.

Volgende keer hoort U iets van mij vanuit Madrid.